

Katedra zvukové tvorby**Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské / magisterské**

Autor/ka práce: MgA. Zuzana Švancarová

Název práce: Přístup ke zvukové tvorbě remaků demonstrováný na filmech *The Grudge*Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Mgr. Jan Gál

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

- Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce A
- Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu B
- Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu A
- Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce A
- Jazyková a stylistická úroveň práce B
- Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přeжатé pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) B
- Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava A
- Původnost práce, přínos k rozvoji oboru A
- Celkové hodnocení diplomové práce (A-F) B**

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Předkládaná diplomová práce Zuzany Švancarové se zaměřuje na filmovou sérii *Ju-On/The Grudge*, která se od svého vzniku stala předmětem nesčetně analýz i komparací, na rozdíl od nich ale autorka tento filmový cyklus zkoumá z výrazně odlišné perspektivy. Cílem její práce je porovnání zvukové složky původního japonského filmu a dvou amerických remaků. Na složkách mluvené slovo, ruchy, atmosféra, filmové ticho a hudba demonstruje rozdílnost vybraných titulů, odlišnost kulturních přístupů i limity nebo naopak výhody zvukové tvorby při výrobě remaků. Její text zároveň poukazuje na důležitost zvuku u hororových snímků, což je aspekt, kterému se při zkoumání žánru obecně dostává málo pozornosti.

Práce je organicky rozložená do čtyř kapitol, v nichž se autorka mimo hlavní analytickou část věnuje také problematice remaků. Při svém bádání nezapomíná přihlídnout na mnohdy opomíjené hledisko různící se percepce nadpřirozena u východních a západních diváků. Dokonce zašla za běžný rámec svých povinností a oslovila sound designéry obou amerických remaků. Poznatky získané z rozhovorů

pak systematicky zařazuje do kontrastů s výsledky svého výzkumu. Velkým přínosem je zejména rozhovor s Jeffreyem Pittsem, který dává hlouběji nahlédnout do zákulisí zvukové tvorby remaků a posiluje věrohodnost autorčiny práce.

Text otevírá zajímavou diskuzi tvůrčího prostoru při vzniku mezikulturních remaků a až na drobné gramatické chyby je psán kultivovaným jazykem. Nutno ale podotknout, že některé autorčiny myšlenky a pojmy, jako např. zvukový háček, by si zasloužily více rozvést, u jiných tezí, jako třeba u informace, že v Japonsku je typické sporé svícení, by zase naopak chtělo uvést, jestli se jedná o vlastní pozorování nebo informaci převzatou, případně odkud. Na přesvědčivosti práce lehce ubírá fakt, že pisatelka pracuje víc s internetovými zdroji než odbornými monografiemi, a v závěru mi trochu chybí shrnutí, nakolik jsou její získané poznatky přenositelné, a jestli vůbec, na další mezikulturní remaky? Zvláště, když autorka v úvodu píše o svém zájmu o tvůrčí prostor v remacích obecně. Přenositelnost poznatků je taky moje první otázka na diplomatku. Druhá, jestli vedle západních přepracování nezvažovala rozšířit analytickou část také o komparaci *Nenávisti* (2002), která je rozmáhlejší a v mnohém komplexnější japonskou předělávkou původního videofilmu?

Práci rozhodně doporučuji k obhajobě.

Datum: 20. 9. 2022

Podpis:

